

НАШЕ ЖИТТЯ

Газета виходить щотижня з липня 1967 року

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 16 (507) | Субота, 16 квітня 1977 року | Ціна 2 коп.

ЛЕНІН НА СУБОТНИКУ

історія одного знімка

Ця фотографія хрестоматійно відома: В. І. Ленін під час роботи на суботнику. Вона експонується в багатьох музеях, вміщена в сотнях документальних і художніх книг. З неї написано картини. Зображення на фото трохи розпливчасте. І найдосконаліша техніка друкування не може нічого змінити. Не досить чітким вийшов негатив. Очевидно, дуже хвилювався фотограф, і рука його здригнулася у відповідальніший момент. Знімав він по-тай, всупереч бажанню Володимира Ілліча.

Ветеран Радянської Армії, кремлівський курсант першого випуску Григорій Степанович Антонов, який нині проживає в Москві, бачив і добре пам'ятає, як було зроблено цей знімок. Я записав його розповідь.

Ранок 1-го Травня 1920 року видався сонячним, теплим. І настрої у кремлівських курсантів, незважаючи на труднощі навчання і служби, напівголодний пайок, був таким самим, як цей ранок. Від того, що було свято, від того, що разом з усією Республікою Рад вийшли вони на перший у своєму житті суботник. Молоді, сповнені сил, сповнені віри у велике майбутнє Жовтня, вони горіли бажанням працювати по-новому.

Казарми курсантів були на тому місці, де тепер стоїть Па-

лац з'їздів. Біля них і вишукувались, розвернулися фронтом. Від нетерпіння — дещо завчасно.

Годинник пробив пів на дев'яту. Майже зараз же курсанти побачили В. І. Леніна. Він ішов своєю звичайною, трохи квапливою і неначе стурбованою ходюю.

Ще напередодні всім було відомо, що Ілліч хворий. Зраділи: видно, краще йому стало, вийшов прогулятися. Тим часом Володимир Ілліч наближався до строю. У старенькому чорному костюмі, поношеній кепці, грубих черевиках.

Командир дав курсантам команду «струнко», відрпортував. Володимир Ілліч рапорт прийняв, привітався, потім спитав:

— Куди дозволите мені стати? Від несподіванки командир навіть трохи розгубився.

— Може, краще, ви підете окремо? — невпевнено спитав він.

— Ні-ні, я з курсантами. — Тоді хочете — на правий фланг?

— Дуже добре, — погодився Ілліч і зайняв вказане місце.

Стрій розвернувся і з В. І. Леніним попереду рушив до місця роботи. Треба було розчищати плац. Нині на його місці ростуть дерева. А тоді він був поритий окопами, на ньому

валялися колоди, довгі куски колючого дроту — залишки оборонних загороджень юнкерів.

Поділились на групи, працювали години дві. Ілліч разом з усіма. Потім оголосили перекур. Так само по групах розсілись на колоди. До однієї з груп підійшов В. І. Ленін.

— Хочу поговорити з вами, — сказав він.

Підійшли курсанти з інших груп, оточили його щільним кільцем і притихли.

— Що ж ви мовчите, товариші? — спитав Ілліч. — Розповідайте. Як учитесь, як вас годують? Серед вас, певно, є товариші з села? Чи пишуть вам з дому?

— Пишуть, пишуть! — голоси зазвучали дружніше, впевненіше.

Зав'язалася жвава, заінтересована розмова...

Потім знову приступили до роботи. На плаці лежали важкі дубові кряжі. Вносили їх на плечах, по шість-вісім чоловік. Наближався полудень, стало жарко, почали просити Ілліча, щоб кинув роботу, йшов відпочивати. Він на це:

— Я склав собі план на день і виконаю його.

На суботник було запрошено фотографа. Комісар підійшов до В. І. Леніна і попросив дозволу сфотографувати його.

— Ні в якому разі, — запротестував Ілліч, — я працюю не для показу.

Але комісар не послухався. Коли В. І. Ленін знову підставив під колоду плече, він непомітно дав сигнал фотографові. І тут майстра зрадила його професійна холоднокровність...

Працювали ще години три. В. І. Ленін підійшов до командира і сказав, що для нього за планом робота на суботнику закінчилася, треба йти вмитися, переодягтися і встигнути до вечора зробити ще багато справ. Попрощавшись, Ілліч пішов. В пам'ять про його участь у першому Всеросійському суботнику лишився знімок. Нечіткий, зроблений «не для показу». Дорогоцінний для історії знімок.

М. ЛЕЛИКОВ,
кор. РАТАУ.

В. І. Ленін на Всеросійському суботнику в Кремлі 1 Травня 1920 року. Картина худ. М. Соколова.

ВИСОКОПРОДУКТИВНО

Близько двох місяців на підприємствах та виробничих об'єднаннях нашого Товариства йшла підготовка до проведення комуністичного суботника, присвяченого 107-й річниці від дня народження В. І. Леніна і 60-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції. Сьогодні глухі трудівники на кожному робочому місці прагнуть попрацювати так, щоб домогтися найвищої продуктивності і високої якості.

У фонд п'ятирічки

Підтримавши заклик москвичів провести комуністичний суботник, швейників Конотопського учбово-виробничого підприємства одразу розгорнули діяльну підготовку до свята праці. Протягом неповних двох місяців вони чимало заощадили електроенергії, фурнітури, тканини.

120 чоловік інженерно-технічних працівників та службовців працюватимуть на впорядкуванні території підприємства та гуртожитку.

677 карбованців із зароблених коштів трудівники підприємства намітили перерахувати у фонд десятиріччя.

Передовиків виробництва, які в день «червоної суботи» доможуться найвищої продуктивності праці, буде сфотографовано на фоні розгорнутого прапора підприємства, а також випущено на їх честь «Блискавки».

А. ЖОГОВ,
заст. директора Конотопського УВП з виховної роботи. Сумська обл.

По-ударному

Трудівники житлово-комунального управління заводу імені Кірова в м. Макіївці, серед них і члени нашого Товариства — коваль В. Г. Ковальов, слюсар-сантехнік Н. А. Бачурин, слюсар-сантехнік М. А. Галахов, теслі І. П. Зеркалій, П. Я. Тагіров, П. І. Трубніков, В. І. Трубніков, Ю. М. Кольов гаряче підтримали почин москвичів.

Трудівники впорядковуватимуть територію, прибиратимуть майстерні та інші службові приміщення, висадять десятки дерев та багато іншого.

В день свята праці всі трудитимуться ударно, раціонально використовуючи кожен робочу хвилину.

Л. БАЛАНДА,
інструктор-перекладач. м. Макіївка, Донецька обл.

Ще задовго до свята було визначено конкретний обсяг робіт. А сьогодні, в день «червоної суботи»

ДЕНЬ БАТЬКІВЩИНИ ЖОВТНЯ

РРФСР: ТРАНСФОРМАТОР — ГІГАНТ

Підготовку до монтажу першого автоматичного трансформатора потужністю півмільйона кіловат-ампер почали на будівельному майданчику Чебоксарської ГЕС. Цей агрегат, достроково виготовлений колективом об'єднання «Запоріжтрансформатор», стане до ладу вже у нинішньому році. До пуску перших агрегатів гідроелектростанції він передаватиме електроенергію в центр країни по новій лінії електропередачі Заїсськ — Горький.

УКРАЇНА: ЗРОСТАЄ ВУГІЛЬНИЙ ПОТІК

П'ятдесяттисячу тону вугілля, видобутого з початку року понад план, видала на-гора бригада В. І. Мациборка з шахти «Маяк». Це кращий результат серед гірни-

щих колективів Ворошиловградської області.

У досягнутому успіху велика заслуга партнерів по змаганню, прохідників бригади Героя Соціалістичної Праці І. І. Дегтярьова. Завдяки своєчасній підготовці лав і транспортних виробок одержано можливість на повну потужність використовувати вибієну техніку, усунути простой.

БІЛОРУСІЯ: «ОДЯГ» ДЛЯ ШЛЯХІВ

Чимало неприємностей водіям автомашин завдають «латки» на шляхових вибоїнах і тріщинах. Уникнути їх дасть можливість нова технологія ремонту магістралей, яку впровадили білоруські шляховики. З допомогою укладальника покривають асфальт ша-

ром особливої бітумної суміші, яка рівномірно заповнює всі заглиблення. Такий «одяг» робить поверхню рівною і вдвоє збільшує строк служби шляху.

ЛАТВІЯ: НАПЕРЕДОДНІ КУРОРТНОГО СЕЗОНУ

Більш як сто тисяч чоловік приймуть у нинішньому році 30 профспілкових санаторіїв, будинків відпочинку і пансіонатів, розташованих на Ризькому узмор'ї. В новому сезоні значно зростуть кількість і якість послуг, що будуть подані відпочиваючим. Це — нові методи діагностики і лікування санаторних хворих, консультації лікарів для тих, хто приїжджає без путівок. Значно розширилась мережа пансіонатів для сімейного відпочинку. Будуються нові здравниці в курортних пригородах столиці Латвії.

(ТАРС—РАТАУ).

В день комуністичного суботника — півтори норми! Так вирішила попрацювати сьогодні слюсар-електромонтажник цеху складання реле РПУ-2 Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» Галина Гринько.

А всього протягом суботника цех випустить 300 штук реле РПУ-2 і виконає великий обсяг робіт по переходу в новоспоруджене виробниче приміщення.

На знімку: ударниця комуністичної праці Галина Гринько за роботою.

Фото П. МІНЬКА.

РІК ЖОВТНЯ

60-й

УДАРНА ВАХТА

РАНО-ВРАНЦІ, як тільки за вікнами Ровенського учбово-виробничого підприємства загоряється саяво нового дня, оживає і дільниця № 2 складання кухонних буфетів. В приміщенні пахне свіжою стружкою. Біля заготовок, що складені в акуратні стоси, вже пораються робітники. Майстер дільниці В. І. Миколаєвський уточнює завдання для складальників, розподіляє обов'язки на день.

Ось до вже готових стінок буфета один з робітників, найкраще цю операцію виконує В. Є. Зінкевич, пригвинчує дверні петлі, інший ставить кріплення. Потім столяри П. М. Андрійчук та В. Бродовський приступають до дальшого складання. Поки що бу-

ЧІТКИЙ РИТМ, ВИСОКІ ТЕМПИ

фет нагадує звичайний каркас, але поступово у вправних руках столярів після встановлення в пресі і необхідної доводки, після того як прикріплено задню стінку, виріб набуває звичайного для нас вигляду і форми.

Пройшовши через руки ще двох робітників, які закінчують останнє опорядження, буфет займає місце на складі готової продукції дільниці. Звідси його шлях лежить на оздоблювальну й фарбувальну дільницю, а вже потім — у меблевий магазин.

Сонце надворі піднімається все вище, і темп роботи складальників наростає. За зміну колектив має виготовити 40 штук буфетів, проте, складальники майже щодня перебивають цю цифру і дають по 43-44 штуки виробів, а буває, що й більше.

На 1977 рік дільниці за виробничим завданням необхідно скласти 10 тисяч 692 кухонні буфети. Зваживши свої можливості, колектив столярів зобов'язався скласти

понад план за рік 146 буфетів і 240 підвісних полиць. В натуральному вираженні це означає, що складальники випустили додаткової продукції на три тисячі карбованців. Крім того, вони дали слово підвищити продуктивність праці в другому році десятиї п'ятирічки на 2 проценти і домогтися здачі готової продукції з першого пред'явлення 97 процентів.

Як же попрацював колектив у першому кварталі?

При зобов'язанні дати понад план 36 буфетів і 60 навісних полиць складальники фактично виготовили 96 буфетів і 60 полиць, а продуктивність праці підвищили на 3,7 процента проти плану.

Протягом першого кварталу колектив не раз займав першість у соціалістичному змаганні серед інших дільниць підприємства, а й

сприяв ритмічній роботі оздоблювальної, фарбувальної дільниць і всього підприємства. Велику роль в досягненні цих виробничих показників відіграла згуртованість колективу, дружня атмосфера, що склалася тут, взаємодопомога, та творча ініціатива ветеранів праці.

Заспівувачами соціалістичного змагання дільниці № 2 стали ударники комуністичної праці столяри В. Є. Зінкевич, П. М. Андрійчук, верстатники — Є. П. Лашук, М. П. Калішук, пресувальник В. Т. Томашук та інші.

Взявши добрий старт у другому році десятиї п'ятирічки, складальники дільниці майстра В. І. Миколаєвського працюють ударно і самовіддано, щоб зустріти ювілей Великого Жовтня новими трудовими здобутками.

Ф. САВЕНКО.

Комсомолка Валентина Шиманська, намотувальниця трансформаторних котушок Запорізького УВП бореться за те, щоб підписати рапорт Ленінського комсомолу Центральному Комітету КПРС до 60-річчя Великого Жовтня.

Щодня вона виконує норми виробітку на 210—215 процентів. На знімку: В. Шиманська (ліворуч) здає готову продукцію.

Фото О. БІЛОНІЖКА.

Вчаться редколегії

У Чернівецькому будинку культури відбулася нарада-семинар редакторів стінних газет, що виходять у цехах підприємства, в культурних закладах і організаціях Товариства області.

Перед учасниками семінару виступив кореспондент обласної газети «Радянська Буковина» П. В. Соловщук. Він зупинився на завданнях, що стоять перед редколегіями газет в світлі рішень XXV з'їзду КПРС, а також розглянув результати огляду представлених стінників.

Доповідач відзначив добре оформлення стінників Чернівецького і Садгирського будинків культури, гуртожитку № 1 «За соціалістичний побут». Матеріали, вміщені в цих газетах, глибоко висвітлюють працю, побут і відпочинок трудящих.

Разом з тим на семінарі наголошувалося, що матеріали деяких стінників написані не дохідливою мовою, занадто довгі за розміром, не конкретні за змістом, немає ілюстрацій. Такими вадами, зокрема, хвилює газета «Утогівці» цеху № 2 Чернівецького УВП.

Неякісно оформлені також стінники клубів сільської місцевості. Матеріали, вміщені в них, написані від руки, хоч там є друкарські машинки.

Г. ГРИГОРЕНКО.

м. Чернівці.

НАТХНЕННО

Ветерани партії і герої праці Донецчини звернулися до всіх трудівників області із закликом: «Ювілею Великого Жовтня — трудові дарунки донеччан».

Члени нашого Товариства — трудівники заводів точного машинобудування, імені Ленінського комсомолу України, трикотажної фабрики, швейної фабрики імені 1 Травня та меблевого об'єднання — підтримали цей почин і широко розгорнули соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції.

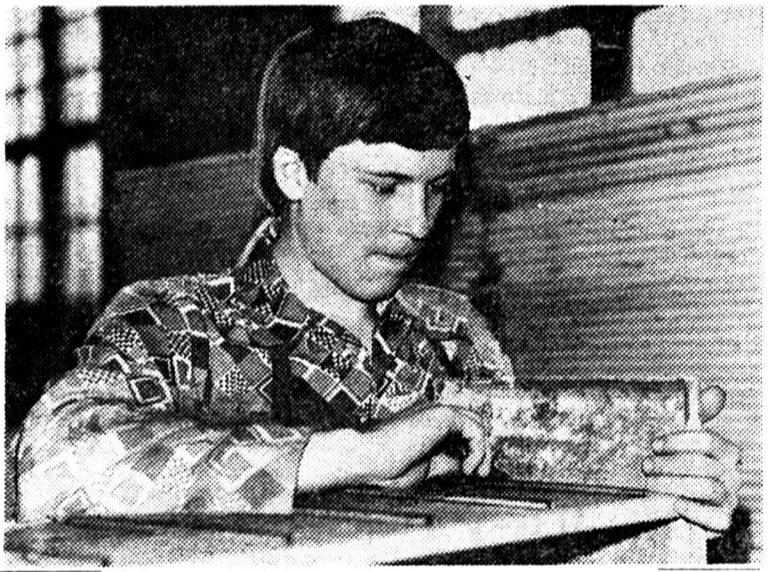
Перед ведуть машинобудівники заводу імені Ленінського комсомолу України, заводу точного машинобудування і робітничі трикотажної фабрики № 1, які на честь ювілею зобов'язались відпрацювати 60 ударних декад. Найкращі показники у токаря В. Д. Збурлюка, електрозварника М. Л. Гальпері-

на, слюсаря А. В. Вітер, свердлувальниці К. С. Никогосян, токаря А. П. Омельченка та Л. С. Морковича і інших.

Славно трудяться і робітничі швейної фабрики імені 1 Травня: Г. Ф. Яковенко, Ю. Н. Бобровська, А. Д. Нікігіна, В. П. Пожар, Р. І. Селезнєва. У них турбот немало. А вже тільки надійно пошита елегантна річ задовольняє покупця. І тому швейні випускають тільки високоякісну продукцію. Причому постійно перевиконують змінні завдання.

Всі трудівники держпідприємств двічі орденоносного Донецька одностайно висловили готовність відзначити славний ювілей країни високими виробничими показниками, творчою працею. Трудова вахта утогівців продовжується.

Т. ЄРМАКОВА,
голова Донецького міськвідділу УТОГ.

Після закінчення курсу індивідуального навчання на Черкаському учбово-виробничому підприємстві, Володимир Михальченко здобув фах столяра другого розряду. Працюючи на складанні набору кухонних меблів, молодий робітник систематично виконує норми виробітку на 115 процентів.

На знімку: Володимир Михальченко за роботою.

Фото М. ГОРИДЬКА.

Завтра краще, ніж сьогодні

Багато може зробити людина, а ще більше колектив, коли він згуртований, одержимий ідеєю, що високопродуктивна праця — найголовніше.

Так можна сказати про швейну бригаду майстра Ірини Дмитрівни Мартинюк з Львівського підприємства «Силует». Цей колектив не даремно носить звання: «Бригада комуністичної праці».

За день робітничі шинють біля 200 чоловічих сорочок. Уже розкроена тканина потрапляє на швейні машини і поступово з цих, різних за формою і розмірами шматочків, народжуються жовті, в крапку, в смужку, в клітинку сорочки.

Близкавично виконують свої операції Марія Михайлівна Данило, Євгенія Василівна Цимбаліста, Тетяна Іванівна Чопко, Марія Михайлівна Науцюк, а на столі виростають ряди акуратно згорнутих сорочок в поліетиленових кульках.

Туті комірці і манжети, рівні, оздоблені строчкою планки — все це наслідок старанної роботи

швей. Брак недопустимий, адже їх продукція йде першим сортом, а бригада вважається на підприємстві бригадою якості. Тут особливо дбають про честь фабричної марки.

Цього ювілейного року колектив взяв підвищені соціалістичні зобов'язання на честь 60-річчя Великого Жовтня. Кожна швей сьогодні прагне працювати краще, ніж учора, а завтра — краще, ніж сьогодні. Робітничі дали слово на честь свята підвищити продуктивність праці на 2 проценти, випустити першосортної продукції не менш як 98,4 відсотка, а план систематично виконувати на 102 проценти. В бригаді широкого розмаху набув рух за ощадливе витрачання електроенергії. Фурнітури намічено зекономити на 120 карбованців.

І швей влевнені, що успішно справляться зі своїми зобов'язаннями, достроково виконають річне завдання. Бо вони працюють на совість.

Н. ЛИТВИНЧУК.

Рівняються на закрійників

Заготівельний цех Сімферопольського УВП — один з передових на підприємстві. Його колектив ось уже протягом трьох років показує приклад високопродуктивної праці. А минулий рік був для нього особливим — протягом чотирьох кварталів заготівельники міцно утримували перехідний Червоний прапор підприємства.

З початку другого року десятиї п'ятирічки трудівники цеху продовжують утримувати першість, хоч колективи закрійного, швейного та механічного докладають чималих зусиль, щоб випередити їх у змаганні.

Натхненником цього невеличкого (всього шість чоловік), але міцно згуртованого колективу є змінний майстер О. Свищ. Проста і душевна людина по відношенню до підлеглих, за будь яку доручену справу береться серйозно. А коли виникають труднощі — не соромиться порадитися з кращими робітниками. І вже після цього приймає рішення.

Тому й поважають її виробничники заготівельного цеху.

І. ЩЕРБАНЮК.

Розмова з головою Одеського міськвідділу УТОГ була невимушеною і відвертою. Хоч Р. М. Мунтян не говорила наскільки її робота копітка і відповідальна, але за наведеними фактами й цифрами все чіткіше окреслювалась картина життя міської організації.

Візьмемо, для прикладу, обслуговування. Цій ділянці роботи правління міськвідділу надає особливої уваги. Це — медичне і юридичне обслуговування, розгляд скарг і квартирних питань, індивідуальна і масова робота, трудовлаштування і матеріальна допомога. Як-не-як, а на обліку перебуває 628 чоловік.

Так, інвалідові другої групи В. Г. Трихлібову поліпшено житлові умови, В. І. Паламарчук допомогли влаштувати в ясла дитину, Т. Г. Яковлеву — оформили на стаціонарне лікування. Жодна заява чи скарга членів УТОГ не залишається поза увагою.

За минулий рік відбулося шість візних засідань правління міськ-

СТИЛЬ РОБОТИ

З ДОПОМОГОЮ АКТИВУ

відділу на підприємствах державної промисловості, зокрема, на заводі поршневих ківель, «Будгидравліка» та інших. На засіданнях обговорено широке коло питань, проаналізовано причини, що гальмують роботу первинних організацій.

Такі візні засідання дають добрі результати. Кожен член Товариства має можливість не тільки виступити з критикою, а й внести свої пропозиції, зауваження, спрямовані на поліпшення діяльності. Це зміцнює зв'язок компактних груп з правлінням, поживляє нашу роботу і дає чудові наслідки.

В школах-інтернатах № 91 і № 97 прийом учнів в члени Товариства проводиться в урочистій обстановці. Перед школярами виступають ветерани праці, настав-

ники молоді з розповідями про життя трудових колективів.

Для членів УТОГ проведено п'ять вечорів відпочинку, до програм яких входили фільми любительської кіностудії, концерти, вистави нашого самодіяльного театру, ігри, розваги, вікторини. Як правило, на такі вечори люди приходять зі своїми сім'ями.

Необхідну допомогу і підтримку в усіх заходах надає міськвідділу обласний відділ УТОГ. Тісний контакт встановився і з Будинком культури, що сприяє плідній роботі всіх ланок нашої організації.

Особливу увагу міськвідділ приділяє пенсіонерам. Для них в культурному закладі організуються зустрічі. Вдень до послуг пенсіонерів бібліотека, читальня, телевизор. Особливо цікавляться ветерани життям нашого Товариства, успі-

хами виробничих колективів, професійним зростанням молоді. Для пенсіонерів були організовані екскурсії до міста-героя Севастополя, прогулянки по морю, відвідування музеїв, катакомб. Та голова не для них — це радість спілкування з колективом, відчуття того, що їх не забувають. Для пенсіонерів крім традиційних «четвергів» було проведено вечір-зустріч «Ваша праця не забута». Пенсіонери чергують в культурному закладі, проводять бесіди з молоддю, не бояться присоромити, а то й зупинити порушника дисципліни і громадського порядку, обмінюють членські квитки і виконують багато інших зобов'язань.

У всіх заходах, на всіх ділянках роботи голова міськвідділу УТОГ Р. М. Мунтян і перекладач Т. В. Гончаренко завжди там, де найважче, де потрібна їх допомога.

Р. ГРАНИК,
бібліотекар Одеського будинку культури.

